stichting steun
Messiasbelijdende Joden
25 jaar

Immanuël

Voorlichtingsblad van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden | 26e jaargang | nummer 2025-2

Uniek christelijk onderwijs in Israël

HOE MESSIASBELIJDENDE JODEN HUN EIGEN SCHOOL DRAAIEND HOUDEN

Pagina 4

Het bijzondere verhaal van Makor HaTikvah in Jeruzalem

Pagina 6

Erez Soref: "Ik had honger en dorst naar het Woord van God."

De noodzaak en het voorrecht van goed onderwijs

Goed onderwijs vinden wij vanzelfsprekend. Dat is het natuurlijk niet. Wij kunnen gelukkig nog discussiëren over wat goed onderwijs is. Er is (nog) vrijheid van onderwijs en alle mogelijkheden en luxe om zelfs per denominatie een school op te zetten of te kiezen. In Israël werkt dat wat anders. Gelukkig heeft de gemeenschap van Messiasbelijdende Joden de verantwoordelijkheid opgepakt om kinderen (Makor HaTikvah) en jongeren (One for Israël) toe te rusten met zo goed mogelijk onderwijs - maar dat ook en juist te doen vanuit geloofsoverdracht dat Jezus de Messias is. Het is niet eenvoudig om dat te bieden. Dit unieke onderwijs wordt niet gesubsidieerd. Men staat voor meer uitdagingen. Maar kinderen, jongeren en ouders in Israël hebben daar veel voor over.

Bijzonder is ook dat beide instituten zowel Joodse als Arabische kinderen en kerken bedienen. De tweedeling - die wij er vaak van maken en natuurlijk ook speelt in Israël - betekent niet dat alles gescheiden is. Integendeel: gelovigen in de Messias voelen het als hun verantwoordelijkheid om elkaar over de verschillen heen te vinden. Christus heeft immers de muur afgebroken!

Nog steeds is er voor Messiasbelijdende Joden weinig ruimte in de wereldwijde kerk en synagoge, maar gelukkig zien we ook een kentering, mede door de groei van het aantal Messiasbelijdende Joden. Ze werden wel mensen van de Weg genoemd (Hand.9:2). Veelzeggend overigens als je dat als 'label' krijgt opgedrukt. Niet een weg maar De Weg. Daarnaast hebben ze de bijzondere taak om mensen 'van de brug' te zijn. Sinds lange tijd werden en worden Messiasbelijdende Joden gemarginaliseerd en theologisch buitengesloten. Daardoor konden ze niet toekomen aan hun bijzondere taak om 'mensen van de brug' te zijn een dubbele brugfunctie: tussen het evangelie en het Joodse volk, en tussen het Joodse volk en de volken - juist ook Arabische volken.

Er zal een dag komen dat gebed niet meer nodig is, maar die tijd is nog niet gekomen. Zij hebben onze steun hard nodig en ook ons blijvend gebed. Om mensen van De Weg te zijn, om brug en tegelijkertijd bruggenbouwer te zijn en om te blijven getuigen dat alleen de Joodse Messias De Weg, de Waarheid en Het Leven is.

Herbert Bulten • Directeur

Colofon

stichting steun
Messiasbelijdende Joden

De Stichting Steun Messiasbelijdende Joden werd in 1999 opgericht. Inmiddels wordt er steun gegeven aan 38 projecten! Wilt u onze digitale nieuwsbrief ontvangen? Ga naar **messiasbelijdendejoden.nl** en schrijf u onderaan de homepage in. | Volg ons op Facebook, Instagram of bekijk onze website **messiasbelijdendejoden.nl** | P.S. Wij wijzen u op ons privacy-statement op de website.
Postbus 22 3860 AA Nijkerk | IBAN: NL90 RABO 0377 8534 96 | KvK Amersfoort 320 76147

Voor het opgeven als donateur en voor adreswijzigingen, neem contact op met: Ds. H. van der Ziel | T 0318 - 508 053 | E info@messiasbelijdendejoden.nl
Voor het aanvragen van spreekbeurten of presentaties: spreker@messiasbelijdendejoden.nl

De bestuursleden van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden: Ds. G.H. Molenaar, Genemuiden - voorzitter | Ds. H. van der Ziel, Veenendaal - secretaris
Dhr. P. van den Ent, Ede - penningmeester | Dhr. S. Kok, Uddel - tweede penningmeester | Ds. P.G.I. van den Berg, Asperen | Ds. G. van Dijk, Sliedrecht
Ds. E. van den Noort, Nijkerk | Ds. P.W.J. van der Toorn, Bunschoten | Dhr. E. Top, Harskamp | Dhr. A. Zwerus, Emst
Directie Herbert Bulten | T 0621 29 54 58 | E hbulten@messiasbelijdendejoden.nl | **Redactie:** J. J. Bats en B.D. van Soest

Algemeen Nut beogende instelling ANBI

Gezocht: notulist

Voor onze bestuursvergaderingen zoeken wij per direct een notulist(e) voor minimaal 4x per jaar. Het bestuur vergadert meestal op een donderdagmiddag in Nijkerk. Past dit bij jou, heb je ervaring op dit gebied, onderschrijf je van harte onze missie en wil je daaraan graag jouw bijdrage leveren? Stuur een mail met motivatie en eventueel CV naar naar:
hbulten@messiasbelijdendejoden.nl

Jubileum concert

Heeft u de jubileumconcerten van mei niet kunnen bezoeken of wilt u graag nog een concert meemaken? Dat kan! In november van dit jaar zijn er nog twee concerten. Hartelijk welkom op 15 november in Schiedam en op 22 november in Kampen.

Gratis opgeven kan via messiasbelijdendejoden.nl/jubileumconcerten

Lectoraat

Vrijdag 13 juni was de aftrap van het lectoraat waarbij dr. Marco Rotman geïnstalleerd werd. SSMJ participeert zowel financieel alsook inhoudelijk in dit lectoraat dat in het teken staat van het Joodse karakter van het Nieuwe Testament en de Joods-christelijke ontmoeting. Het CIS en de CHE werken bij dit lectoraat samen.
Kijk voor meer informatie op messiasbelijdendejoden.nl/nieuwsbrief

Vacature

De Makor HaTikvahschool (zie pagina 4 en 5) in Jeruzalem zoekt met spoed een nieuwe meester of juf. Wil jij werken op de enige Messiasbelijdende school van Israël?

Meer informatie over de school vind je op messiasbelijdendejoden.nl/projecten/makor-hatikvah of neem contact op Jan-Jaap Bats:
jbats@messiasbelijdendejoden.nl

Deze basisschool in Jeruzalem vangt ‘oorlogskinderen’ op

“ZE KOMEN ALS SCHUWE VOGELTJES BINNEN”

Zoals op elke gewone basisschool klinken ook op dit schoolplein in Jeruzalem de vrolijke geluiden van spelende kinderen. Toch blijkt tijdens ons bezoek dat Makor HaTikvah bepaald geen gewone school is. Welkom op de enige Hebreeuws-christelijke basisschool ter wereld.

Leerling Willemieke, een vlotte Nederlandse meid van 13, wil ons best vertellen hoe het is om op deze bijzondere school te zitten. Ze is met haar ouders pas anderhalf jaar in Israël, maar is toch al aardig ingeburgerd. “Dat komt omdat de kinderen op deze school heel open zijn naar elkaar. Op mijn school in Dordrecht waren mijn schoolgenoten niet zo direct in het contact. Hier wel, ik werd gelijk in de groep opgenomen.”

Bijbelse voorzegging

Directeur Yoel Russu trakteert ons in zijn kleine kantoortje op allerlei heerlijke Israëlische hapjes en vertelt: “Zoals in de Bijbel al voorzegd wordt, zien we hier gelovigen van alle vier hoeken van de aarde samenkomen. Sinds de oorlog tussen Rusland en Oekraïne is er een grote groep joodse christenen uit Rusland én Oekraïne onze kant opgekomen. We ontvangen hun kinderen met open armen.”

Uit bed gehaald

Maar ook sinds 7 oktober probeert Yoel de kinderen van geëvacueerde ouders een warm welkom te geven. “Deze kinderen zijn vaak van de ene op de andere dag uit bed gehaald vanuit het oorlogsgebied. De overheid bepaalt dan gewoon ‘we evacueren jullie naar, bijvoorbeeld, Jeruzalem.’ Veel van deze kinderen zijn getraumatiseerd. Hun huizen zijn beschoten door terroristen. Ze komen als schuwe vogeltjes binnen. Het maakt me zo intens gelukkig en dankbaar om hen door de tijd heen weer te horen lachen en te zien spelen. Daarom heet onze school ook Makor HaTikvah: bron van hoop.”

Dagelijks twee uur rijden

Even later raken we aan de rand van het sportveld aan de praat met twee ouders. Ze maken deel uit van de kleine Messiasbelijdende gemeenschap in de regio. Ze zijn zo blij met dit onderwijs voor hun kinderen, dat ze er dagelijks twee uur voor in de auto willen zitten om hun kroost te halen en te brengen. “Dit is de enige school in Israël en zelfs ter wereld, waarin kinderen christelijk onderwijs krijgen in het Hebreeuws, maar ook de Joodse tradities zoals de feesten meekrijgen. Binnen alle onrust in onze maatschappij, de oorlog en de tegenstellingen, vinden we het heel belangrijk dat onze kinderen op deze school leren dat hun fundament in Christus ligt.”

Ook Arabische christenen

Ook kinderen van Arabische christenen zijn welkom op de school, vinden hun plek en bidden in het Hebreeuws. Zo trekken de verschillende culturele achtergronden met elkaar op, verbonden door hun geloof in Christus. Het is de visie van Yoel om ‘zijn’ kinderen stevig te laten wortelen in het geloof én hen uitstekend op te leiden. Zodat ze als adolescenten en volwassenen klaar zijn om de stevige uitdagingen van de Israëlische maatschappij aan te kunnen.

Vraagt veel

Yoel: “De jongeren gaan hier natuurlijk verplicht dienen in het leger. Dat is een levensveranderende periode die ontzettend veel van hen vraagt en hen ook vormt. We zijn blij dat we hen op onze school de bagage hebben kunnen meegeven om hier goed mee om te gaan. Maar ook daarna, om als christenen hun plek in de maatschappij in te nemen, misschien wel op leidende posities en daar hun impact te hebben.”

Docententekort

Er glijdt een bezorgde trek over Yoels gezicht als hij begint te vertellen over de vele uitdagingen waar zijn school voor staat. “Als school die geen subsidie krijgt, zijn we natuurlijk afhankelijk van giften. Dat is lang niet altijd makkelijk. Maar misschien een nog wel groter gebedspunt is om genoeg goede docenten te vinden. We zijn zo’n speciale school en vragen specifieke vaardigheden van onze onderwijzers. Die zijn er niet zo veel in Israël. Terwijl we juist vanuit heel het land aanvragen krijgen om lokale gemeenschappen te helpen ook zo’n school als de onze te starten. We hebben dus alleen maar meer goede meesters en juffen nodig. Daar vragen we echt gebed voor, ook van jullie uit Nederland.”

Lachen en leren

Als we afscheid nemen en Yoel het hek voor ons open doet, benadrukt hij: “We willen dat onze kinderen van alle deze uitdagingen, maar ook van de oorlog hier, zo weinig mogelijk merken. Zodat zij écht kind kunnen zijn. Kunnen lachen, spelen en leren.”

Gelukkig lijkt dat heel goed te lukken. Tijdens onze rondleiding zien we groepen meiden dansjes instuderen (Willemieke voorop), jongens voetballen en showt Pahela hoe goed ze de radslag kan. Als we het terrein aflopen en de schallende kinderstemmen in die vredige sfeer achter ons laten, stappen we weer de volwassenwereld in. De wereld van oorlogsdreiging, agressie en meedogenloosheid. We moeten opeens denken aan de woorden van Christus: ‘Word als de kinderen’...

Willemieke op school

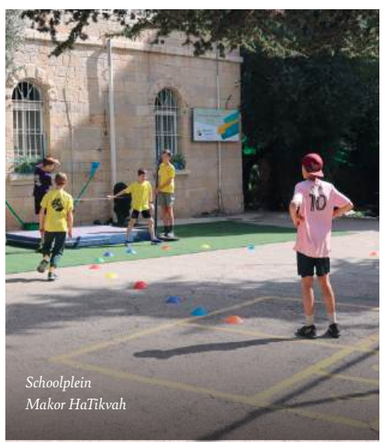

Schoolplein Makor HaTikvah

Directeur Yoel Russu

Matthijs Bats

Scan de QR code en kijk de rondleidingsvideo van Willemieke op haar school Makor HaTikvah

One for Israël

Al jaren is hij bestuurder van One for Israël, een Hebreeuwstalige Bijbelschool in Israël. Dr. Erez Soref vertelt over de Bijbelschool en hoe duizenden studenten toegerust worden en over zijn eigen zoektocht naar Yeshua. “Toen we als kinderen in het Meer van Galilea speelden, had ik geen idee dat Degene die later mijn Messias en Redder zou worden ooit op datzelfde meer liep”.

“Ik dacht dat ik de enige Jood was die besefte dat Jezus de Messias was toen ik meer dan 30 jaar geleden tot geloof kwam. Nu heb ik het voorrecht om bestuurder te zijn van de enige Hebreeuwstalige Bijbelschool in Israël, die bijna alle Messiasbelijdende gemeenten en Arabische kerken in het land bedient. Toen ik jong was, waren er slechts een paar honderd Messiasbelijdende Joodse gelovigen in het land. Tegenwoordig zijn het er ruim 30.000 - en mogelijk nog meer.

Waarheid

Ik groeide op in een traditioneel Joods gezin in Israël, met Sefardische wortels. Zoals de meeste Israëliërs had ik een typisch Joodse opvoeding, maar in mijn familie hadden we nog nooit van Yeshua van Nazareth gehoord. Ironisch genoeg woonden veel van mijn familieleden rond het Meer van Galilea en daar gingen we dan ook op vakantie. Toen we als kinderen in dat water speelden had ik geen idee dat Degene die later mijn Messias en Redder zou worden ooit op datzelfde meer liep.

Tijdens een backpackreis door Europa ontmoette ik voor het eerst volgelingen van de Messias. Ik was onder de indruk van hun vriendelijkheid, liefde en het licht dat ze uitstraalden. Tot mijn ontsteltenis leken ze meer van de Bijbel te weten dan ik. Ik beschouwde mezelf als ruimdenkend en onderzocht verschillende filosofieën en religies. Ondanks de nieuwsgierigheid die deze nieuwe vrienden in me opwekten, aarzelde ik om het Nieuwe Testament te pakken. Uiteindelijk besloot ik het te lezen.

Terwijl ik de pagina's doornam, begon God de schellen van mijn ogen te nemen en mijn hart te openen voor de waarheid. Ik was verbaasd te beseffen dat Jezus Joods was. Sterker nog, Hij was de Joodse Messias. Waarom had niemand ons dit verteld? Vol enthousiasme ging ik terug naar Israël en vertelde over mijn ontdekking aan mijn familie en vrienden. Zij waren minder onder de indruk van de enorme verandering in mijn leven en zochten hulp om me op het rechte pad te krijgen. Hoewel ze me liefhebben en accepteren, staan ze tot op de dag van vandaag niet zo positief tegenover het geloof in Yeshua.
Ik merkte dat ik niet de enige was die de waarheid over Yeshua had ontdekt toen ik een Messiasbelijdende gemeente in Noord-Israël bezocht. Ik zoog het onderwijs op als een spons. Ik had een enorme honger en dorst naar het Woord van God. In die gemeente ontmoette ik mijn vrouw. Samen hebben we drie fantastische kinderen.

Ik had een enorme honger en dorst naar het Woord van God.

Theologiestudie

Ik ging naar het Wheaton College in de VS, waar ik uiteindelijk een doctoraat in de psychologie behaalde en volgde een opleiding in Bijbel en theologie. Het frustreerde me enorm dat het zo moeilijk was om theologie te studeren in mijn eigen moedertaal in Israël. In die tijd moesten Joodse gelovigen Engels leren als ze een theologische opleiding wilden volgen. God legde deze last op mijn hart en gaf me de passie om ervoor te zorgen dat elke Israëliër die hongerig was naar de Bijbel in Israël kon studeren - in zijn eigen taal.
Terug in Israël kreeg ik een baan als docent aan de Universiteit van Haifa. Een paar jaar later werd mij de positie van academisch decaan aangeboden aan het Israël College of the Bible (nu One for Israël Bible College), waar ik mijn droom om Israëliërs te helpen de Bijbel in hun eigen taal te bestuderen, werkelijkheid zag worden. Kort daarna werd ik voorgedragen als voorzitter, een functie die ik nog steeds bekleed.

Studenten

God heeft het mij in het bijzonder op het hart gelegd om een mediacentrum op te nemen in de Bijbelschool – sociale media zijn een publiek plein geworden – en een deel van onze roeping is om Yeshua bekend te maken aan al die mensen. Meer dan 15 jaar geleden verhuisden we naar een campus met ruimte voor zowel de Bijbelschool als mediastudio's, waardoor we video's konden maken. Daarnaast zijn we ook een Messiasbelijdend radiokanaal gestart. Met Gods zegen is deze bediening exponentieel gegroeid en bekend geworden als ‘One for Israël’.
We hebben duizenden studenten toegerust en getraind via onze Bijbelschool. Ons Hebreeuwse YouTube-kanaal is met een verbazingwekkende snelheid gegroeid. Er zijn nu ruim 700.000 abonnees die video's in het Hebreeuws over Yeshua bekijken. In een land met een bevolking van slechts tien miljoen mensen is dat een behoorlijk buitengewone verhouding. Op onze campus hoor je natuurlijk vooral Hebreeuws, maar ook Arabisch, Russisch en Engels. Door Gods genade ervaren we hier in Israël een oase in Zijn koninkrijk, waar broeders en zusters in eenheid samenleven.”

Dr. Erez Soref
www.oneforisrael.org

Stichting Steun Messiasbelijdende Joden ondersteunt meer dan 30 projecten in Israël. In deze serie laten we vertegenwoordigers van een project aan het woord. Deze keer: Dr. Erez Soref, bestuurder van Bijbelschool ‘One for Israël’.

Mensen van de brug

tussen Israël, het evangelie en de volken

Lange tijd werden Messiasbelijdende Joden gemarginaliseerd en theologisch buitengesloten. Daardoor konden ze niet toekomen aan hun bijzondere taak om 'mensen van de brug' te zijn. Bij Stichting Steun Messiasbelijdende Joden weten we ons verbonden met het Joodse volk en in het bijzonder met Messiasbelijdende Joden. Daarvoor hebben we tenminste tien redenen. Deze redenen passeren alle de revue in een artikelenserie. In dit artikel een nieuw argument.

7

Vanwege buitensluiting van Messiasbelijdende Joden

(a) Breekpunt Messias

Volgens het orthodoxe jodendom is het Jood-zijn onverenigbaar met geloof in Jezus van Nazareth als de Messias van Israël en de Zoon van God. Die stellige gedachte komt voort uit een verwijdering tussen enerzijds de Jezusgelovige Joden en anderzijds het rabbijnse jodendom in de eerste eeuwen na Christus. Het resulteerde in een scheiding van wegen. Het breekpunt was of Jezus van Nazareth wel of niet de door de profeten beloofde Messias van Israël is.

Die verwijdering was een lang proces, dat al begon vanaf het bloedige einde van de Joodse opstand tegen de Romeinen en de verwoesting van de tempel in Jeruzalem in 70 AD. Tot dan toe waren de talrijke Jezusgelovige Joodse gelovigen een van de vele stromingen in het veelkleurige jodendom van de tweede-tempelperiode.
Na de catastrofe van het jaar 70 verdwenen veel stromingen. Maar twee stromingen hebben het overleefd: die van de volgelingen van Jezus en die van de farizeeën. Hun leiders heten vanaf die tijd rabbijnen. Ze krijgen van de Romeinen toestemming een school te stichten in Jamnia (zo'n 20 km zuidelijk van Jaffa). Vandaaruit gaat zij de Joodse godsdienst hervormen, nu er geen tempel en offerdiensten meer zijn.

Een van de basisovertuigingen van het rabbijnse jodendom is dat Jezus niet de Messias van Israël is en dat er in de synagogen geen plaats is voor Joden die dat wel geloven. Ook al blijven veel Jezusgelovige Joden op een Joodse manier leven, ze komen in de loop van tijd steeds meer buiten de Joodse gemeenschap te staan.

(b) Breekpunt Joodse gebruiken

In diezelfde periode vond er een tweede verwijdering plaats, namelijk tussen enerzijds de Jezusgelovige Joden en de leiding van de christelijke kerk waarin de gelovigen uit de volken geleidelijk de overgrote meerderheid vormden. Het breekpunt was of een christen – ook als deze van Joodse komaf is – wel of niet de Joodse gebruiken mag praktiseren die zijn gebaseerd op de Torah. Denk aan de besnijdenis, voorschriften voor voedsel en kleding, de viering van de Sabbat en de Bijbelse feesten – de laatsten gaan nu Joodse feesten heten, omdat het jodendom ze altijd is blijven vieren, terwijl de kerk een nieuwe kerkelijke kalender van hoogtijdagen ontwikkelde.

Als christelijke kerk hebben we wel iets goed te maken!

De grote concilies in de 4e eeuw hebben deze zogenaamde 'Joodse praktijken' verboden. Wie zich daar niet aan hield, werd gemarginaliseerd of zelfs buitengesloten van de kerk. Zowel de leiders van het jodendom als de theologen en kerkleiders van het christendom kozen dus duidelijk positie tegen iedere 'vermenging' van Jood-zijn en christen-zijn.

(c) Breekpunt Israël

In diezelfde tijd is er een derde proces van verwijdering, namelijk op het terrein van de theologie, tussen het Joodse volk en de christelijke kerk. De kerk is zichzelf gaan beschouwen als het nieuwe Israël dat in de plaats komt van het etnische Israël – de Joden. Het breekpunt was of Israël als volk wel of geen rol vervult in Gods heilsplan na de komst van Christus.
Nee, zegt de vervangingsleer, en deze is gemeengoed geworden in de kerk. Zij laat geen ruimte voor de Joodse identiteit, noch voor Joodse gebruiken volgens de Torah, noch voor de Joden als volk in Gods heilsplan. Bijgevolg worden Jezusgelovige Joden die daaraan hechten, gemarginaliseerd. De druk om de identiteit op te geven en zich qua denken en levenswijze te conformeren aan de heidenchristelijke kerk, is heel groot.

Door dit alles werd er een enorme barrière opgeworpen voor het getuigenis van het evangelie tegenover het Joodse volk. Christen worden was uiterst onaantrekkelijk gemaakt.
Gedurende de Middeleeuwen gaan Joden en christenen gescheiden wegen en is er noch in de synagoge noch in de kerk plaats voor Jezusgelovige Joden die op een Joodse manier leven. De weinige Joodse christenen die er zijn, gaan zich vergaand assimileren aan hun niet-Joodse christelijke omgeving. Sommigen gaan zelfs meedoen aan het 'christelijke' anti judaïsme dat in het christendom welig tiert. En dat geeft van de weeromstuit weer een extra voeding aan de rabbijnse stelling dat een Jood die in Jezus als Messias gelooft, zich daarmee buiten het Joodse volk heeft geplaatst.
Deze dubbele verwijdering in de kerk is een tragische geschiedenis, gekenmerkt door verdriet en pijn, door afwijzing en vijandigheid.

Brugfuncties

Als christelijke kerk hebben we wel iets goed te maken! Dat kunnen we onder andere doen door ons van harte te verbinden met Messiasbelijdende Joden en hen te steunen in het verbinden van het geloof in Jezus met hun Joodse identiteit.

We mogen dankbaar zijn dat we daartoe alle gelegenheid hebben dankzij de groeiende zogenaamde Messiaans-Joodse beweging waarin juist deze verbinding zo kenmerkend is. Op deze manier willen en kunnen deze Messiasbelijdende Joden een echt Joods getuigen zijn van het evangelie te midden van hun volk.
Lange tijd werden Messiasbelijdende Joden gemarginaliseerd en theologisch buitengesloten. Daardoor konden ze niet toekomen aan hun bijzondere taak om 'mensen van de brug' te zijn. Ze hebben een dubbele brugfunctie: tussen het evangelie en het Joodse volk, en tussen het Joodse volk en de volken.

Dr. Evert van de Poll

Waarom zouden Nederlandse christenen zich inzetten voor Messiasbelijdende Joden in Israël? Op die vraag kunnen we op basis van de Schrift en de geschiedenis verschillende antwoorden geven. In een serie van acht artikelen passeren tien antwoorden de revue. Dit is aflevering vijf.

Afscheid Henk van Asperen

Twaalf jaar lang maakte hij deel uit van het bestuur van Stichting Steun Messiasbelijdende Joden. Wat dreef Henk van Asperen, hoe kijkt hij terug en vooruit? "In vertrouwen op Hem mag ook het werk onder de Messiasbelijdende Joden voortgaan."

Eind vorig jaar nam Van Asperen al afscheid als bestuurslid van de stichting. "Ik was aftredend, had twaalf jaar in het bestuur gezeten en werd in januari 75 jaar. Tussentijds stoppen, daar houd ik niet van. Dus dit was een goed moment om een stap terug te zetten. Het bestuur moet geen club van oude mannen worden, vind ik."
Helemaal loslaten doet hij het werk van de stichting overigens nog niet: Van Asperen beheert al jaren de postbus en blijft dat ook doen. Daar komt heel wat post binnen die weer doorgesluisd wordt naar de penningmeester en de ledenadministratie.

Monaco

Hoe beland je eigenlijk in het bestuur van SSMJ?
Van Asperen lacht. "Wij waren in de zomer van 2012 op vakantie in Monaco toen de telefoon ging. Of ik bestuurslid wilde worden, vroeg voorzitter dominee Jonker. Ik kende hem al jaren en was ook met hem in Israël geweest en ik was geïnteresseerd in het werk van de stichting en al jaren donateur. In die zin lag de vraag voor de hand. Nadat ik in het bestuur kwam, maakte ik ook daadwerkelijk kennis met Messiasbelijdende Joden en de projecten tijdens een bestuursreis in Israël."
En zo kwam het dat Leon Mazin, David Zadok en Cookie Schwaeber (oud directeur van Makor Ha Tikvah) tijdens hun bezoeken in Nederland bij Van Asperen aan de keukentafel belandden. En er persoonlijke ontmoetingen waren met o.a. Victor Kalisher, Ben Zvi en Yoyakim Figuras.

Notulen

Binnen het bestuur zorgde Van Asperen onder meer voor de bedankbrieven voor giften "dat werden er steeds meer" en voor de notulen "daar moet je wel een beetje feeling voor hebben".
In de loop van de jaren veranderde er het nodige. De zes projecten die de stichting twaalf jaar geleden had, zijn er nu ruim 30 geworden. Er kwam een werkorganisatie bij.

Hoe kijkt hij vooruit? "Met vertrouwen", reageert Van Asperen direct. "In eigen kracht komt er niets van terecht. Ik denk altijd maar zo: als de Heere het werk niet zou zegenen, dan zou er ook niet zoveel geld binnen komen. Hoe mooi is het om te zien dat ouderen en jongeren zich daarvoor nu in groten getale inzetten."

Met die middelen mag de stichting het werk blijven voortzetten. "Maar dat betekent wel dat je in actie komt. Dan blijf je niet achter je tafel zitten. Jezus zat ook niet op een stoeltje in de hoek van de tempel van Jeruzalem. Nee, Hij ging het land in en was actief. In vertrouwen op Hem mag ook het werk onder de Messiasbelijdende Joden voortgaan."

Henk van Asperen geflankeerd door ds. Van den Noort (l) en penningmeester Van den Ent.

Bij onze broeders en zusters in Israël

In maart was een deel van het team in Israël om kennis te maken met het werk onder de Messiasbelijdende Joden. We maakten er foto's en video's, spraken met onze partners en hoorden bijzondere verhalen. Een impressie in vijf foto's.

Spontane ontmoeting bij Ebenezer Home in Haifa. Esther (91) vertelt aan Tabitha (jongerenwerker) over het familiegevoel binnen deze bijzondere seniorengemeeschap.

Sarah (rode jasje) is projectleider van het Tabithaproject. Dit levensveranderde project brengt licht in het leven van bedoeïenenvrouwen.

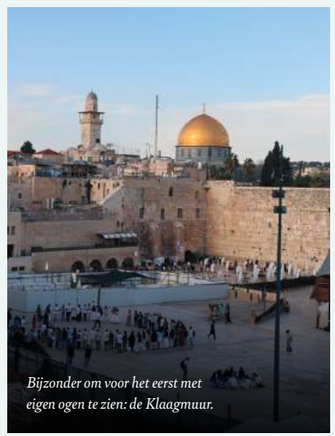

Bijzonder om voor het eerst met eigen ogen te zien: de Klaagmuur.

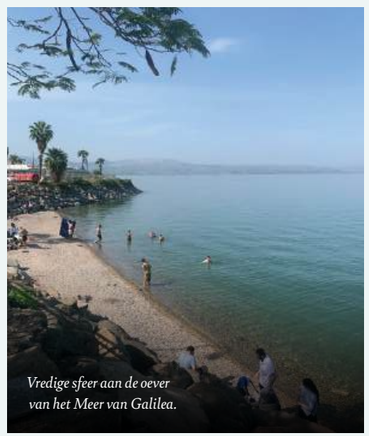

Vredige sfeer aan de oever van het Meer van Galilea.

Op bezoek bij voorganger Benny Moghes in Haifa. Zijn noodhulpwinkel bevindt zich aan deze drukke doorgaande weg in de havenstad.

Simone de Boer

Voor de organisatie van het jubileum en de jubileumconcerten is Simone de Boer - Beer ingevlogen om het communicatieteam tijdelijk te ondersteunen. Daarnaast neemt ze ook de social media voor haar rekening.

In mijn studententijd ben ik tot geloof gekomen en ontdekte ik dat er een liefdevolle God is die mij persoonlijk kent. Een cruciaal onderdeel van mijn geloof - en wat echte hoop en verlichting brengt - is dat we mogen weten dat Jezus het kwaad verslagen heeft en licht en leven brengt.

"De behoefte naar het Evangelie is ook groter dan ooit."

Daarom fascineert het me dat de meeste Joden, die zo dicht bij de wet en God leven, dit doorslaggevende aspect (nog) niet kennen. Daarom verdienen de Messiasbelijdende Joden alle hulp en steun die wij ze kunnen bieden om Jezus als Heer bekend te maken."
"Ik heb grote bewondering voor deze broeders en zusters die ondanks strijd en weerstand doorgaan en blijven getuigen van wat zij geloven. De behoefte naar het Evangelie is ook groter dan ooit. Ik hoop de komende jaren ook te zien dat er een opwekking mag komen in Israël - het land dat God nooit uit Zijn oog heeft verloren."

Met hartelijke groet,
Simone de Boer - Beer
s.deboer@messiasbelijdendejoden.nl

NALATENSCHAP

Nadenken over uw nalatenschap is een gevoelig onderwerp. Het gaat immers over het moment dat u er zelf niet meer bent. Toch kan het degenen die achterblijven helpen wanneer u uw wensen zelf hebt vastgelegd. Het biedt hèn duidelijkheid en ú weet zeker dat uw nalatenschap daar terechtkomt waar u het wilt.

Wanneer er geen testament is, gaat de erfenis naar de directe familie. Maar als u (een deel van) de nalatenschap wilt schenken aan een goed doel, bijvoorbeeld Stichting Steun Messiasbelijdende Joden, dan kan dat ook. Op die manier helpt u ons om Messiasbelijdende Joden in Israël te steunen.

Scan de QR-code hieronder als u meer informatie wilt of ga naar www.messiasbelijdendejoden.nl/legateren

Wens en gebed voor Israël

'Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat ik tot God voor Israël doe, is tot hun zaligheid.'
(Romeinen 10:1)

De apostel Paulus schrijft deze woorden. Hij is zelf een Jood. Sinds het Pinksteren is geweest, ziet hij hoe de Joden op het Evangelie van de Messias reageren. Velen zijn tot geloof gekomen. Velen ook niet. Eerder in hoofdstuk 9 schreef Paulus over zijn verdriet over het ongeloof van Israël. Zelf is hij op de weg naar Damascus, als door een Godswonder, gearresteerd en in plaats van een vervolger een volger van Jezus, de Messias, geworden.

Paulus had al liefde voor zijn volk. Nu is er een dubbele liefde omdat het de wens van zijn hart is, dat alle Joden Jezus als Messias gaan erkennen. Wie tot geloof in de Messias komt, krijgt de liefde tot Zijn volk, de Joden, erbij. De Messias is een Jood. En Hij is als eerste gezonden tot de verloren schapen van het huis van Israël. Maar wanneer zij de Messias niet herkennen in Jezus, niet erkennen als de Zaligmaker van de wereld, dan zal Israël verloren gaan. Buiten Jezus is geen leven. Voor Joden niet en voor ons uit de heidenen niet.

Maar de Heere Jezus is nog steeds aan het zoeken met het doel om zalig te maken wat verloren is. En wie door Hem gevonden is, gaat iets herkennen wat Paulus hier schrijft. Hij krijgt niet alleen liefde voor Israël en allen die de Messias belijden, maar ook gebed. Waarom? 'Het gebed, dat ik tot God voor Israël doe, is tot hun zaligheid.'
Herkennen we ons in Paulus' gebed? Wat is de reden voor Paulus om voor de Joden te blijven bidden? Het is en blijft Gods volk. En die gebeden worden verhoord. Daarom zijn er Messiasbelijdende Joden. Zo weten we ons driedubbel verbonden. Je krijgt niet alleen Jezus lief, maar ook Zijn volk onder de Joden. En de Messiasbelijdende Joden. Zij zijn huisgenoten van het geloof. Daarom steunen we hen ook in Israël. Zij hebben onze steun hard nodig, maar ook ons blijvend gebed. Hun aantal groeit. En er zal een dag komen dat dit gebed niet meer nodig is. Dan is geheel Israël zalig. Een dag om naar uit te zien.

Ds. H. van der Ziel
Veenendaal

Ds. Tabaksblatt,
pastor van de 'gedooptenbarak' in Westerbork

Aanvankelijk worden Messiasbelijdende Joden in Nederland tijdens de oorlog door de Duitsers ontzien. Dat verandert na verloop van tijd. De Joodse predikant ds. Israël Paulus Tabaksblatt leidt de 'Jodenkerk' in Westerbork.

Israël Tabaksblatt wordt in 1902 geboren als zevende van elf kinderen. Zijn wieg staat in Kock, een klein plaatsje in Polen. In 1925 trouwt hij met Deborah Diesenhaus (1902-1962), met wie hij vier dochters en een zoon krijgt. Gesprekken met een zendeling brengen Israël Tabaksblatt in 1928 tot de overtuiging dat Jezus de Messias is. "Ik voelde me als de bruid uit het Hooglied van Salomo, die haar zielsbeminde zocht en hem eindelijk had gevonden", schrijft de predikant in zijn autobiografie. Via ds. Johannes Rottenberg (1888-1942), zendeling onder de Joden bij Elim in Rotterdam, komt Tabaksblatt in 1930 naar Nederland. Na een theologische studie gaat ook ds. Tabaksblatt aan de slag bij Elim als zendeling.

Barbaren

Als de Tweede Wereldoorlog uitbreekt woont en werkt ds. Tabaksblatt in Den Haag. Over deze tijd schrijft Tabaksblatt: "Ik kreeg in die tijd huiszoeking door enkele SS'ers en hun Nederlandse aanhangers. Daarbij werd mij te kennen gegeven dat het evangelie niet voor de Joden was en ik met mijn werk moest stoppen." In de zomer van 1941 krijgt ds. Tabaksblatt een aanstelling als hulpprediker bij de hervormde gemeente te Den Haag. Dit stelt hem in de gelegenheid om hulpzoekende Joden te helpen. De kerken krijgen het uiteindelijk van de Duitsers gedaan dat Joden met een zekere band met de kerk een zogenaamd Beweis von Angehörigkeit (lidmaatschapsbewijs) krijgen. Daardoor zijn zij voorlopig vrijgesteld van deportatie. Om in aanmerking te komen voor het Beweis von Angehörigkeit moest je voldoen aan vijf kenmerken. Aan de eis van regelmatig kerkbezoek en het volgen van catechisatie gaf de kerk, volgens ds. Tabaksblatt, een zo ruim mogelijke interpretatie. Iedereen die maar kwam, al was het voor het eerst, kreeg een bewijs van de kerk. Het resulteerde erin dat duizenden Joden het bewuste bewijs ontvingen en daardoor voorlopig waren vrijgesteld van transport naar een concentratiekamp. Het lag niet aan de generale synode van de Nederlandse Hervormde Kerk dat het uiteindelijk niet gelukt is om alle Joden op de lijst te redden, stelt ds. Tabaksblatt: "Haar vertegenwoordigers stonden herhaaldelijk bij de bezetters op de stoep om voor de Joden te vechten. Het was het bedrog van de nazi's die de lijsten regelmatig reduceerden en tenslotte terugbrachten tot maar enkele honderden die de nazi-hel overleefden."

Het resulteerde erin dat duizenden Joden het bewuste bewijs ontvingen en daardoor voorlopig waren vrijgesteld van transport

Gedooptenbarak

In april 1943 wordt Den Haag zogenaamd 'judenrein' gemaakt. Ook de Haagse houders van het Beweis von Angehörigkeit worden opgepakt. Zij worden afgevoerd naar het concentratiekamp Vught. Vandaar worden ze een maand later overgebracht naar Westerbork. In Westerbork worden de gedoopte Joden ondergebracht in een aparte 'gedooptenbarak'. De synode institueert als reactie een soort noodgemeente in Westerbork en benoemt ds. Tabaksblatt en zijn Joodse collega Max Enker tot voorgangers. Hun 'gemeente' bestaat uit ongeveer 800 zielen. Elke eerste zondag van de maand leidt een predikant van buiten de dienst. Na de dienst hebben ds. Tabaksblatt en Max Enker altijd een onderhoud met deze voorgangers. Kampcommandant Gemmeker is daarbij steevast aanwezig. Er komt een einde aan de contacten tussen de kampleiding en de synode door een dienst op 5 maart 1944. Deze dienst wordt geleid door Bruno Benfey, een Duitse predikant. Als blijkt dat deze dienst verfilmd wordt voor propagandadoeleinden verlaten ds. Tabaksblatt en Enker de feestelijk versierde zaal. Voor straf worden Tabaksblatt en Enker twee maanden lang opgesloten in de strafbarak. Deze wordt elke dinsdag leeggehaald voor de transporten naar Polen. Als door een wonder mogen beide mannen uiteindelijk echter terugkeren naar het 'vrije' kamp. Wel wordt het hun verboden nog langer geestelijk werk te doen.

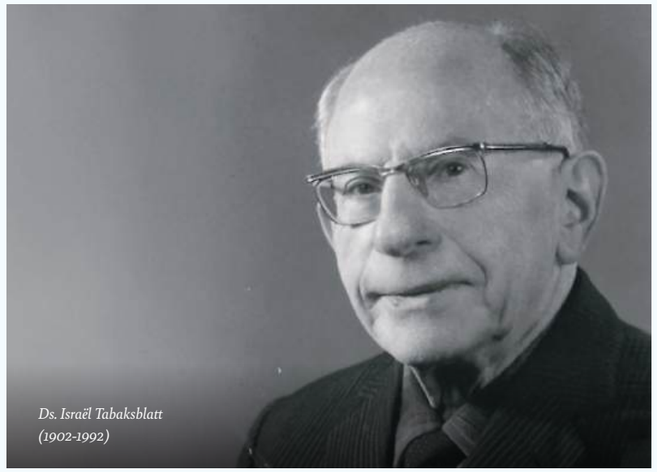
Ds. Israël Tabaksblatt (1902-1992)

Theresienstadt

Na de landing van de geallieerde troepen in Normandië in juni 1944 worden in september alle gevangenen in Westerbork op transport gezet naar Theresienstadt. Vanuit Theresienstadt wordt meer dan de helft van de groep Nederlandse Joden met het Beweis von Angehörigkeit doorgestuurd naar de vernietigingskampen in Polen. Ook het gezin Tabaksblatt krijgt te horen dat ze worden overplaatst naar een Pools kamp. Twee uur voor het vertrek van hun trein worden ze er echter weer uitgehaald. "Toen we terug waren in onze 'kamers', nog met de nummers aan een touwtje bungelend aan onze nek, waren we met stomheid geslagen en hadden geen woorden om te bidden of te danken", schrijft ds. Tabaksblatt. Op 10 mei 1945 wordt Theresienstadt bevrijd door de Russen.

Crematie

Terug in Nederland gaat ds. Tabaksblatt aan de slag voor de Hervormde Raad voor Kerk en Israël. Daar zet hij zich in voor de vernieuwing van het kerkelijk denken over Israël. Na zijn pensionering verhuist hij naar Amersfoort. Daar heb ik hem regelmatig ontmoet. Ik kan mij niet herinneren dat hij ooit sprak over de oorlog of over zijn ouders en tien broers en zusters. In 1992 overlijdt ds. Tabaksblatt op 90-jarige leeftijd. De crematieplechtigheid wordt geleid door Huub Oosterhuis, een persoonlijke vriend. Ds. Tabaksblatt koos ervoor om gecremeerd te worden - zeer onjoods. Dit uit solidariteit met het lot van veel van zijn mede-Joden die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn vermoord in de Duitse crematoria.

Bron: Tabaksblatt, S. P. (1980). Bladen uit mijn levensboek. Uitgeversmaatschappij J.H. Kok.

Joop Akker
Bestuurslid van Hadderech, de Nederlandse vereniging voor Messiasbelijdende Joden. Zie deze link voor een uitgebreide versie van dit artikel.

Kids met Lev

Welkom,

Wat leuk dat je de Immanuël leest! In maart was ik in Israël bij een heel bijzondere school: Makor HaTikvah, dat betekent "Bron van Hoop".

Op die school in Jeruzalem zitten kinderen die geloven in Yeshua, de Messias! Ze zingen daar liedjes over God, bidden samen, leren uit de Bijbel én krijgen gewoon rekenen en taal.

In dit blad lees je verhalen van kinderen die in Israël wonen én geloven in Yesyua. Soms voelen ze zich alleen en toch blijven ze op Hem vertrouwen.

Shalom!
Juf Tabitha

Willemieke (13) zit in Jeruzalem op school. Net zoals jij krijgen de kinderen in Israël iedere dag les, ook nu het oorlog is. Willemieke komt uit Nederland, woont in Jeruzalem en gaat daar naar basisschool Makor HaTikvah. Hoe vindt ze dat?

Willemieke staat net een dansje in te studeren met haar klasgenoten op het grasveld voor de school. Ze hoort er duidelijk helemaal bij, ook al woont ze helemaal nog niet zo lang in Israël. "Dat komt omdat de kinderen op deze school allemaal heel open zijn naar elkaar", vertelt ze.

Raketten

Af en toe worden er raketten afgeschoten op Jeruzalem. Die worden gelukkig altijd op tijd in de lucht tegengehouden. Maar tijdens zo'n aanval gaat wel het alarm af. Dan moeten Willemieke, haar klasgenoten en alle jufs en meesters naar de schuilkelder. In het begin schrok ze daar van, maar nu is ze eraan gewend.

Gevochten

Eigenlijk merkt Willemieke meer van de oorlog aan sommige kinderen uit haar klas. Die komen uit gebieden in Israël waar dagelijks gevochten wordt. Voor de veiligheid zijn ze met hun ouders naar Jeruzalem gekomen. Deze kinderen hebben vaak veel meegemaakt. Soms is hun huis beschoten en ze hebben zich lang niet veilig gevoeld.

Stil en angstig

Als ze op Makor HaTikvah komen, zijn ze daarom vaak best stil en een beetje angstig. Gelukkig worden ze goed opgevangen en heeft iedereen veel geduld met ze. Daardoor voelen ze zich al snel steeds beter. Lachen en lekker spelen komt dan weer terug.

Natuurlijk hopen alle kinderen op Makor HaTikvah dat de oorlog snel voorbij is. Wil je daarvoor bidden?

Scan de qr code voor een rondleiding door Willemieke op haar school

Post uit het land

Doar min ha-arets

Ha-arets: het land! Zo wordt Israël door veel Joden genoemd. Uri Gabay is een Joodse jongen. Hij stuurt ons een brief uit 'het land'!

Hoi ik ben Uri, 11 jaar en woon in Israël.

Eerst woonde ik in Jeruzalem en ging daar naar de school Makor HaTikvah, waar alle kinderen geloofden in Yesyua (Jezus). Ik vond dat fijn, want ik voelde me niet anders en we konden samen over God praten. Maar nu woon ik op de Golanhoogten en zit ik op een nieuwe school, waar bijna niemand in Yeshua gelooft. Sommige kinderen geloven wel in God, maar anderen geloven nergens in en sommigen geloven zelfs in Boeddha. Toen ik net nieuw was in mijn klas vroeg ik aan iedereen of ze in Yeshua geloofden; slechts één jongen zei "ja". Ik voel mij daarom soms alleen en een beetje onbegrepen. Kinderen zeggen nare dingen en vloeken soms, en dat maakt mij verdrietig. Gelukkig heb ik een paar vrienden in de buurt die ook in Yesyua geloven. Ik hoop dat ik meer vriendjes vind die ook geloven.

Ik houd van het Poerimfeest, waar wij ons verkleden en elkaar cadeautjes geven. Jom Hafoech (alles-op-zijn-kop-dag) vind ik geweldig! Dan doen we één dag alles andersom! Eén keer droeg ik mijn zwembroek over mijn kleren naar school. Een andere keer speelden de kinderen de juf of meester, en deden de leerkrachten alsof ze leerling waren. We doen leuke spelletjes, luisteren naar muziek, en het leukste is: we hoeven bijna niets te leren die dag!

Ook al is het soms moeilijk, toch denk ik dat God wil dat ik juist in deze klas ben en ik weet dat Hij mij niet alleen laat.

Bye, Uri

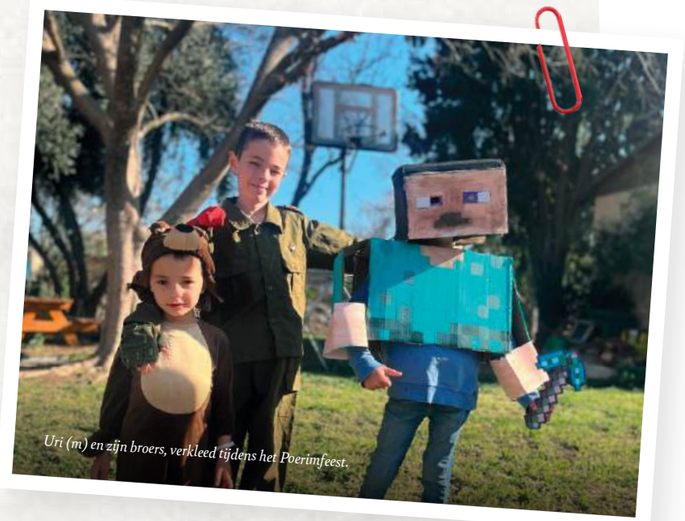

Uri (m) en zijn broers, verkleed tijdens het Poerimfeest.

Jubileumconcert Dordrecht

Dordrecht, 17 mei, 19.00 uur. De deuren van de Grote Kerk in Dordrecht zwaaien open. Voor de toegang heeft zich ondertussen al een flinke rij mensen gevormd. Op deze prachtige voorjaarsavond willen ze het eerste jubileumconcert van SSMJ bijwonen.

Dit jaar viert SSMJ haar vijfentwintigjarig bestaan.Daarom hebben we maar liefst vier jubileumconcerten. Om samen te zingen, te luisteren naar de getuigenissen uit Israël én om God te danken.

We zongen samen uit psalm 102 over Gods beloften: "Gij zult opstaan, ons beschermen, Over Sion U ontfermen".

Johan van Arnhem, mede-eigenaar van ConsoloNL, kijkt tevreden terug op de eerste jubileumavond in Dordrecht: "Heel mooi om te zien dat er zoveel belangstelling was. Er moesten zelfs mensen in het koor plaatsnemen. Inhoudelijk was het een erg waardevolle avond, met veel afwisseling tussen het projectkoor, samenzang en optredens van het trio Tov Me-od. Wat mij betreft smaakt het naar meer!"
In november zijn er weer twee jubileumconcerten. Meer informatie op: **messiasbelijdendejoden.nl/jubileumconcerten**

In Hasselt werd het concert opgenomen. Scan de QR-code om de video te bekijken.

Foto's: Arno Fotografie

Dankbaarheid overheerst

In het afgelopen jaar zijn er veel giften en collectegelden voor de stichting opgehaald. Met uw bijdrage konden we onze projecten voor de Messiasbelijdende Joden steunen. We danken u hartelijk voor uw bijdragen!

Penningmeester Pim van den Ent zet enkele zaken uit het financiële jaarverslag van 2024 op een rij:

- De reguliere inkomsten (baten van particulieren, bedrijven en verbonden organisaties, zoals kerken, scholen en verenigingen) namen in 2024 toe met 15,1 procent
- De kosten die we hebben moeten maken zijn nagenoeg op hetzelfde niveau gebleven als in 2023
- Van elke ontvangen euro kon € 0,97 worden besteed aan de doelen en projecten onder Messiasbelijdende Joden in Israël. Daarvoor hebben we een klein deel van ons vermogen ingezet
- Het in 2023 van start gegane ondernemersplatform 'Ondernemers met Lev' heeft in 2024 de doelstelling gehaald om de gemeente van voorganger Benny Moghes in Haifa te ondersteunen met 60.000 euro.

Bij alles wat we doen mogen, staan de woorden uit Klaagliederen 3: 22 en 23 voor ons centraal: "Het is de goedertierenheid van de HEERE dat wij niet omgekomen zijn, dat Zijn barmhartigheid niet opgehouden is! Nieuw zijn ze, elke morgen; groot is Uw trouw!"

Scan de QR-code om het volledige jaarverslag 2024 te downloaden of ga naar www.messiasbelijdendejoden.nl/financieel

Enkele kerncijfers			
	2024 (€)	**2023 (€)**	**2022 (€)**
Ontvangen van onze donateurs	1.314.544	1.237.246	1.008.860
Besteed aan doelstellingen en organisatie	1.352.397	1.350.762	935.770
Resultaat	**- 37.853**	**- 113.516**	**72.910**
Per ontvangen € besteed aan de doelstellingen	0,97	1,03	0,87
Aantal donateurs	6.712	6.681	6.128
Aantal verwerkte donaties	18.527	19.027	16.210

Makor HaTikvah

Steun de enige Messiasbelijdende basisschool van Israël

Makor HaTikvah is uniek: de leerlingen krijgen onderwijs in het Hebreeuws én horen wie Yeshua is. De school krijgt geen overheidssteun en is daarom volledig afhankelijk van giften.

Leermiddelen

€ 25

Kleuterspeelgoed

€ 50

Extra leerkracht speciaal onderwijs

€ 100

Ook u kunt hoop geven aan Messiasbelijdende jongeren in Israël. Bidt u mee? Met uw kleine of grote gift steunt u het werk van Makor HaTikvah.

Steun ons nu!

Volg ons op facebook, instagram, LinkedIn
of bekijk onze website www.messiasbelijdendejoden.nl
Bank: NL90 RABO 0377 8534 96 of NL90 INGB 0008 3307 97

stichting steun
Messiasbelijdende Joden
25 jaar